

serne er jo ikke for muntre – muligvis ingen betydning have, men er der en uforandret ledighed i den størrelse, vi kender i dag, ja, så ved vi, at der vil være arbejdsløse, som vil falde ud af systemet, og der vil være 50-54-årige, der vil falde ud af systemet.

Det er urimeligt, at Socialdemokratiet har fundet det vigtigt at lave et forlig med de borgerlige partier, som beviseligt medfører stramminger, og som ikke indeholder de forventede forbedringer, som man skulle ønske og forvente af en socialdemokratisk ledet regering.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Ole Sohn holdt en udmærket tale, hvor hr. Ole Sohn fremførte, at der var en række ting, som han mener ikke er blevet præciseret, og derunder nævnte han spørgsmålet om ændringen af puljeforbud til ordinære job. Jeg mener, at det afhænger af arbejdsmarkedssituationen. Hvis arbejdsmarkedssituationen er sådan, at man kan tage nye ind, og der kan skiftes ud, så kan man jo udmærket gøre det på den måde, at de så kan blive erstattet med mere ordinære job.

Det andet, hr. Ole Sohn snakkede om, var det her omkring rotationsordningerne. Jeg må sige, at jeg finder ikke, at det ikke kan lade sig gøre, også selv om der i og for sig ikke er nogen pligt, for det hænger jo sammen med, om arbejdsmarkedet er i den situation, at man faktisk er derhenne, hvor man kan sige, at det her er fornuftigt for den udvikling, der skal være, og det vil sige den udvikling, som man har sammen.

Så til sidst: Det eneste, jeg kan se, er, at man ikke har fået det her med AER-ordningen gennemført og ikke har fået den forpligtelse lagt på arbejdsgiveren. Men jeg må jo her understrege, at vi er i den situation, at der er en aftale, og den forpligter alle tre parter, og hvis vi skal til at kigge på den forpligtelse efterfølgende, jamen så er der jo et instrument.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg er nødt til at sige, at jeg giver ikke fem flade øre for hr. Ole Sohns evner til at kigge ud i fremtiden. Vi har hørt den sang, som hr. Ole Sohn kom med her fra talerstolen i dag, hver evig eneste gang, vi har diskuteret arbejdsmarkedsreform i dette hus: nemlig forudsigelser om, at folk ryger ud af dagpengesystemet osv.

Det eneste, vi har at glæde os over på baggrund af hr. Ole Sohns tale, er, at det normalt ikke plejer at holde stik. Det har ikke holdt stik indtil nu – det er der da grund til at glæde sig over – og jeg tror heller ikke, det kommer til at holde stik denne gang.

I øvrigt er det interessant at høre hr. Ole Sohn stå her på talerstolen og totalt undlade at nævne nogle af de meget centrale elementer, der er blevet ændret undervejs i lovbehandlingen. Det er elementer, som hr. Ole Sohn stod og skældte ud over under førstebehandlingen. Det var omkring referenceperioden, det var omkring de få, der evt. måske osv. kunne ryge ud som 50-54-årige, som nu er sikret deres efterløn. Dette – såvel som referenceperioden – var et af de meget centrale punkter i hr. Ole Sohns tale under førstebehandlingen. Det har vi fået løst. Men ikke en stivelse om det fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Poul Erik Dyrland burde måske lytte lidt mere efter, mens andre talte, for så ville han faktisk vide, at jeg brugte megen tid på at omtale de 50-54-åriges situation, og jeg sagde også, at det er en ringe trøst, at man som 50-54-årig på baggrund af de stramminger, som regeringen lægger an til, nu kan bryde ud af systemet. Som en billig erstatning kan man få lov til af sin kontanthjælp, sin bistandshjælp, hvis man overhovedet kan få den, hvis man er berettiget til den, at betale det forhøjede kontingent. Det er en ringe trøst.

Det er en kendsgerning, at der er nogle, der kan ryge ud. Jeg har ikke sagt, at mange vil gøre det, det afhænger jo fuldstændig af beskæftigelsessituationen, og sådan har det været hver gang. Men nu er problemet bare det, at der er ingenting, der tyder på, at beskæftigelsen fortsat stiger, og så er der mange, der kommer ud i problemer.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Hvorfor fokuserer Socialdemokratiet så ensidigt på, at der skal være forpligtelser for lønmodtagerne – de skal kunne ryge ud, hvis de afkorter dagpengesystemet, selv om de er 50-54 år – mens der ikke er en stivelse, som forpligter arbejdsgiverne, hverken om uddannelse, personaleplanlægning, jobrotationsordninger eller en AER-ordning?

Der er nogle gyldne hensigter, som man håber de lever op til, men hvorfor ikke lave gen-